Бібліографія.

Оксана. Драма у 3-х діях Миколи Глека. *Видання часописі „Рідний Край". Київ, 1907. Стор. 48.*

Драма д. Глека—це настояща драма „малороссійская",—з того матеріялу, якого у нашого колективного Банавентури стільки єсть, що й „на воза не забереш". Вже з першої дії на кону один божевільний, а другий морфініст; друга дія кінчається отруєнням молодого на весіллі, а отруїла його сама ж молода, що разом була йому й дочкою; в третій дії маємо вже дві смерти: морфініст біжить, щоб сторч головою з кручі кинутись, а молоду, що в другій дії свого чоловіка отруїла, застрелюють селяне-аграрники. Герой до речи промовляє тут з пафосом: „О! темність, темність людська, коли ти розвієшся від просвіти!"—і заслона спадає. А шкода, бо коли б автор написав був 5 звичайних актів і смертоубивства в них росли в зазначеній прогресії, то вийшло б куди драматичніше. Сміливо можна б іще було який десяток смертей заподіяти: на це, видко, з д. Глека майстер не абияи-який!

Що ж до иншого, то, на жаль, перо у нашого автора вдалось собі неслухняне. Хоче він, напр., сучасного героя змалювати і навіть напис робить: „се лев, мовляв, а не собака", а виходить щось од собаки навіть гірше. Так само величні моменти й драматичні сцени мимоволі викликають сміх, а від комічних зовсім не до сміху читачеві. Мов той писарь із Коваленкового оповідання, що раз-у-раз був у сварці з граматикою, так д. Глек перебуває в хронічній незлагоді з логикою, психологією, життям. На зневагу їм, очевидно, й написано „Оксану".

Але навіщо видано її—нехай мені хто мудрий скаже, бо сам я не вгадаю. Яку „темність" шановна редакція „Рідного Краю" думає розвіяти цією наївною нісенітницею?

Сергій Єфремов.